

จาก มติชน วันที่ 7 มิถุนายน 2527 หน้า 12 การศึกษา วิทยาการ ขึ้นหัวข้อว่า "ท้วงกรรม การสิ่งแวกล้อม ว.ใช้คำ"มลทิน"นิกรณี เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เสนอความคิดเห็นนี้มาเป็นส่วนเสริม สรุปสาระในข่าวดังกล่าวแล้วว่า ชมรมสภาวะแวกล้อมสยามท้วงราชบัณฑิตยสถานกับคณะกรรมการ สิ่งแวกล้อมแห่งชาติที่ไ้ใช้คำ"มลทิน"และเห็นควรให้ใช้คำ "มลภาวะ"

ผู้เขียนได้พิจารณาจากหลายพระรณะแล้ว เห็นด้วยกับการ เสนอของชมรมสภาวะแวกล้อมสยามโดย หลักการ นอกจากนั้น ในรายละเอียด ทางชมรมสภาวะแวกล้อมสยาม ได้มีความเห็นว่า การใช้คำว่า มลทิน มีแนวโน้มทำให้ประชาชนเกิดความกลัว

หลักการสำคัญขั้นพื้นฐานก็คือ ของทุกสิ่งทุกอย่าง จะมีคุณประโยชน์หรือมีโทษ ย่อมขึ้นอยู่กับพลังใน การใช้ ถ้าหากมนุษย์เป็นผู้ใช้หรือเป็นฝ่ายกระทำ พลังดังกล่าวก็คือ ทัศนคติและแนวความคิดของ คนผู้เห็นภาพความเป็นคุณประโยชน์หรือความเป็นโทษได้แจ่มแจ้งเพียงใด หากจะพิจารณาเจาะลึกลงไปอีก การที่มนุษย์จะเห็นภาพของคุณและโทษของวัตถุได้ชัดเจนและสอดคล้องต้องกันกับความจริง จิต มนุษย์จำเป็นต้องมีความว่าง หรือ อยู่ในสภาวะที่สอากเป็นกลาง ไม่ง่วงไปยึดอยู่กับเพียงทิศทางใดโดยเฉพาะ.

ธรรมชาติ มีความสอากและเที่ยงธรรม และธรรมชาติจะดำรงอยู่ได้ หากไร้เหนือที่สิ่งหนึ่งสิ่งใด แต่ เน้นประเด็นที่ คู่ระหว่างสิ่งทั้งหลายที่อยู่ร่วมกัน ธรรมชาติจึงไม่มีสภาวะที่โน้มเอียงไปสู่สิ่งนั้นสิ่ง ใ้โน่นว่า เป็นพิษ หรือเป็นประโยชน์ แต่ถ้าหากมนุษย์เป็นผู้วินิจฉัยว่า สิ่งนั้นสิ่งนี้เป็นพิษ ย่อมนำไปสู่ การพิจารณาที่ถ่วงไปจากสิ่งแวกล้อมที่เป็นวัตถุ ลงไปสู่สิ่งแวกล้อมทางความคิดมนุษย์ก่อนอื่น ทัศนคติมนุษย์ที่มองธรรมชาติด้วยทิศทางที่เข้าข้างมนุษย์ นับได้ว่า สะท้อนหลักขั้นพื้นฐานให้เห็นว่า หาก จะแปรสภาวะทางความคิดมาสู่รูปแบบของการปฏิบัติแล้ว ผลที่ได้รับน่าจะเป็นวิธีปฏิบัติที่สวนทางกันกับ วัตถุประสงค์มากกว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์อันแท้จริงร่วมกันระหว่างธรรมชาติกับมนุษย์

ถ้ามีสภาวะ สะท้อนความเป็นกลาง ไม่เอียงไปสู่มติทางของแรงผลักดันเพื่อก่อให้เกิดผลตอบสนอง ความต้องการของมนุษย์แต่เพียงฝ่ายเดียว จะเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งซึ่งรักษาคุณค่าของธรรมชาติไว้ได้ อย่างลึกซึ้งถึงพื้นฐาน

การที่ชมรมสภาวะแวกล้อมได้ชี้ถึงผลกระทบตอสภาวะทางจิตใจของประชาชน เนื่องด้วย การสัมพันธ์ กับสิ่งที่โคยโคยทั้งเป็นประจำ ย่อมมีผลปลูกฝังความคิดที่ก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงมลภาวะทางความคิด ได้ การมองสิ่งทั้งหลายในชีวิตประจำวันก็จะมีแนวโน้มสู่ การเห็นภาพค่านเดียว คือ ค่านเสีย อย่าง ปราศจากเห็นในค่านที่หนักยิ่งขึ้น และมลภาวะทางทัศนคตินี้เอง ที่นำไปสู่การกระทำซึ่งก่อให้เกิด การเสียคุณมลภาวะในธรรมชาติอย่างสำคัญ

จากข่าวที่อ้างถึง ได้ทราบว่ามี การเสนอให้ราชบัณฑิตยสถาน ทบทวน ความคิดในการใช้คำนี้ใหม่ ผู้เขียนคิดว่า คงมิใช่เป็นเรื่องใหญ่อะไรซึ่งกระทำไม่ได้ เพราะท่านผู้ทรงคุณวุฒิในราชบัณฑิตยสถาน เป็น ผู้ที่ได้รับการกลั่นกรองมาแล้วอย่างรอบคอบว่า เป็นผู้ที่มีไหวพริบเพียงความรู้ ประสบการณ์ เท่านั้น ที่ สำคัญที่สุดเป็นพื้นฐานของคุณวุฒิอันแท้จริงก็คือ เป็นผู้ที่มีคุณภาพทางปัญญาหมายถึงมีมลภาวะที่ให้คุณอย่าง แท้จริงสูงส่ง การทบทวนจึงแทบจะไม่มี ความหมายอะไรว่า กระทำไม่ได้ เพราะปฤชุนั้น ไม่ว่า จะมีคุณภาพสูงเพียงใด ย่อมไม่น่ามาคิดทักใจว่า ตัวเรานั้น มีคุณภาพจิตที่ร่อยละร่อยเป็นแน่.